

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/260/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811210465
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8811210465.4

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: Y. S., W.. X.X.XXXX, F. X.Y.R. XXXX/XX, U. W. M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník o zaplatenie sumy 2.375,42 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e** .

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a** .

Žalobca je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania vo výške 645,- eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16. 11. 2011 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2375,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 1712,63 eur od 9. 12. 2006 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 28.6.2012 č.k. 4C/260/2011-53, ktorým zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 1.712,63 eur s 6,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 712,63 eur od 9. 12. 2006 až do dňa zaplatenia ako aj trovy konania vo výške 62,99 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 115,50 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol.

Proti rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného.

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 19.11.2013 č.k. 5Co/9/2013-109 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podaním zo dňa 7.4.2014 žalobca zoberal svoju žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Zároveň žiadal o vrátenie súdneho poplatku za návrh. V podaní ďalej uviedol, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo potvrdzuje aj ustálená judikatúra viacerých krajských súdov. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, v zmysle ktorého paušálny

vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenia dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca zastáva názor, že len na základe skutočnosti, že žalovaný je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania, je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zastúpenia. Na obdobné skutočnosti poukázal aj Krajský súd v Nitre v rozhodnutí sp. zn. 6Co/216/2012 a uviedol, že z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani žalovaný, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Je nutné prihliadnuť na skutočnosť, že vedľajší účastníci vstúpili do konania bez ohľadu na vôľu žalovaného, ktorého záujmy mali hájiť v danom spore (...), z čoho možno vyvodiť záver, že uvedený vstup do konania je paušálny a vedľajší účastník tak postupuje aj v stovke ďalších prípadov. Uplatňovanie si náhrady trov konania skôr navodzuje dojem, že jeho účelom nebola ochrana samotného spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca ďalej poukázal na ďalšiu judikatúru Krajských súdov ohľadne nepriznania trov vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných spotrebiteľov. Zároveň citoval rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorý v náleze II. ÚS 78/03 uviedol, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16Co/100/2012 a Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 4Co/346/2012. Krajské sudy pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania skúmajú najmä účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. V zmysle rozhodnutia sp. zn. 9co/627/2012 Krajského súdu v Bratislave je účelnosťou potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/313/2012. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 9Co/371/2012 uviedol, že situáciou, kedy náhradu trov konania spojených so zastupovaním advokátom nebude možné priznať, je mimo iného i zneužitie práva na zastupovanie advokátom. Zákaz zneužitia práva je právnou zásadou, ktorá sa uplatňuje nielen v hmotnom, ale tiež v procesnom práve. V platnom práve ju dokonca výslovne vyjadruje § 2 OSP. Účelnosť výdavkov spojených so zastupovaním advokátom možno za zneužitie procesného práva považovať vtedy, pokiaľ konanie procesnej strany je v rozpore s účelom procesnej normy, či procesného inštitútu, s ktorým sa procesná strana snaží v prospech seba dosiahnuť výhody, nepredpokladané procesným právom. S poukazom na vyššie uvedené právne názory krajských súdov má žalobca za to, že trovy vedľajšieho účastníka ani v tomto konaní nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní (§ 96 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu. (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže žalobca zobrať svoju žalobu v celom rozsahu späť po začatí pojednávania vo veci samej, pričom žalovaný súhlasil so späťvzatím žaloby, súd konanie podľa citovaného ustanovenia zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť jeho trovy odporca.

Pretože žalobca zobrať žalobu späť v celom rozsahu, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zavinil tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť zastavené a preto je povinný žalovanému nahradiť trovy konania. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva.

Žalovaný, ktorý bol vo veci plne úspešný, zriekol sa práva na náhradu trov, preto mu súd ani náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného, tak v zmysle §137 Občianskeho súdneho poriadku trovami konania je aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného, ktorý mala vo veci plný úspech, náhradu trov konania v celom rozsahu.

V zmysle prechodného ustanovenia účinného od 1.júla 2013 v § 20c vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Tarifnú hodnotu veci predstavuje suma 2.375,42 eur, z ktorej sumy odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa § 10 ods. 1, ods. 2 cit. vyhl. sumu 101,25 eur. Vedľajší účastník však požadoval za jeden úkon 101,24 eur a keďže sa jedná o návrhové konanie, súd nemohol prekročiť návrh tohto účastníka, preto vychádzal zo žiadanej sumy.

Vedľajší účastník, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného si vyčíslil v podaní zo dňa 12.4.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 647,15 eur.

Pri tarifnej hodnote veci vo výške 2.375,42 eur vedľajšiemu účastníkovi v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 647,15 eur. Odmena v sume 435,89 eur pozostáva z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za štyri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky v sume 101,24 eur, odpor zo dňa 31.3.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky v sume 101,24 eur, odvolanie z 9.8.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. e) vyhlášky v sume 101,24 eur, účasť na pojednávaní dňa 10.4.2014 podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky účinnej od 1.7.2013 v sume 101,24 eur, z režijného paušálu podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. v sume 3x7,63 eur za tri úkony právnej služby vykonané v roku v roku 2012 a v sume 8,04 eur za úkon právnej služby vykonaný v roku 2014.

V zmysle § 17 ods. 1 cit. vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

Súd priznal právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka požadovanú náhradu za stratu času za čas strávený cestou na pojednávanie dňa 10.4.2014 zo Svidníka do Vranova n.T. a späť v rozsahu 5 polhodín x 13,40 eur, teda spolu v sume 67,- eur.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z., o cestovných náhradách, sumu základnej náhrady pre jednotopové vozidlá a trojkolky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. Od 1.1.2009 účinné opatrenie č. 632/2008 Z.z. stanovilo výšku základnej náhrady pre osobné cestné vozidlá na sumu 0,183 eura.

Súd priznal právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu cestovného za cestu na pojednávanie dňa 10.4.2014 zo Svidníka do Vranova n.T. a späť osobným automobilom Škoda Yeti, EČ: PO 020 DO v sume 34,61 eur (130 km, cena pohonných látok 1,365 eur/l, spotreba 0,061/1km, náhrada 0,183/1km - Výpočet: $(0,183 \text{ eur} \times 130) + (0,061 \times 130 \times 1,365) = 34,61 \text{ eur}$).

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

Vyššie uvedené vyčíslenie súd považoval za správne a v súlade s vyhláškou, preto zaviazal žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného pozostávajúcu z odmeny a náhrad podľa vyhlášky v sume 537,50 eur a DPH vo výške 20 % z uvedenej sumy vo výške 107,50 eur. Spolu priznané trovy právneho zastúpenia predstavujú 645,- eur.

Pri určovaní cien pohonných hmôt súd vychádzal z predloženého pokladničného dokladu o kúpe pohonných hmôt. Kombinovaná spotreba vozidla Škoda Yeti, EČ: PO020DO na 100 km podľa technického preukazu predstavuje 6,10 l. Vzdialenosť medzi Svidníkom a Vranovom n.T. zistená podľa cestovných poriadkov predstavuje 64 až 70 km.

Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s.

p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Súd poukazuje na skutočnosť, že právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bol doručený žalobný návrh spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní zaslaného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka vyjadrenie vo veci, neskôr podal odvolanie voči rozsudku, ktoré podania obsahovali právny rozbor prejednávanej veci, kde okrem iného tento účastník poukázal na použitú nekalú obchodnú prax, poukázal na judikatúru súdov v obdobných veciach a uviedol ďalšie skutočnosti. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd je toho názoru, že všetky úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovanému ako spotrebiteľovi a zlepšenie jeho procesného postavenia v spore, a to najmä ako už bolo uvedené, poukázaním na nekalú obchodnú prax a ďalšie skutočnosti, ktoré môžu mať za následok úspech žalovanej strany - spotrebiteľa v spore.

Súd poukazuje na obdobný názor vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/253/2012 zo dňa 25.9.2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/69/2012 zo dňa 05.12.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/94/2012 zo dňa 28.06.2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/226/2012 zo dňa 20.11.2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 zo dňa 31.08.2012.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Prešove, podaním na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.